

Alkotmánybíróság

részére
1015 Budapest
Donáti u. 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1688 -0 /2017
Érkezett:	2017 AUG 29.
Példány:	1
Melléklet:	8 db
Küzelőiroda:	<i>un</i>

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK 6.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2017 -07- 2 0
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÜK
FŐLAJSTROMSZÁM:	45519/17
UTÓIRATON:	

Tárgy: **Alkotmányjogi panasz**

Előterjesztés helye: **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság**

(Abtv. 27. § és 53. § (2) bekezdés alapján)

Első fokú eljárás hiv. szám: **8.Kpk.45519/2017.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Alulírottak:

a)

[redacted] egyiptomi állampolgár (a továbbiakban I. r. indítványozó) és

b)

[redacted] (a továbbiakban II.r. indítványozó)

az alábbi indokok és jogszabályi rendelkezések alapján az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 27. § (1) – (4) bekezdése szerint, a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján,

alkotmányjogi panasz

terjesztünk elő.

2. Alkotmányjogi panaszunkat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 53. § (2) bekezdése alapján a [redacted] ügyében eljáró első fokú bíróságnál nyújtjuk be, felkérve a bíróságot az Abtv. 53. § (3) bekezdése alapján a panasz továbbítására.

3. Alkotmányjogi panaszunk alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja, illetve az I.r. indítványozó esetében az Abtv. 27 § -ban foglalt feltételek bekövetkezése, a II.r. indítványozó esetében pedig az Abtv. 26. § (2) bekezdése.

4. Az I.r. indítványozó az Alkotmányjogi panaszát a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.Kpk.45519/2017/6. sz. ügydöntő (ítélettel egyenértékű) végzése ellen nyújtja be, mely eljárásban ügyfél volt, így személyes érintettsége ebből következően fennáll. A támadott végzés azért Alaptörvény-ellenes, mert az indítványozónak az Abtv. 27. § a) pontja szerint Alaptörvényben biztosított jogait sérti. Ugyanakkor az indítványozó az Abtv. 27. § b) pontja szerinti, rendes jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Ezért az indítványozók kérik a végzés Alaptörvény-ellenességének megállapítását és Abtv. 52. § (1b) e) pontja szerinti megsemmisítését.

5. A II. r. indítványozó – az alább kifejtettek szerint – az alapeljárásban nem volt ügyfél, ilyen lehetőséget a törvények nem is biztosítanak számára, ám az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti eljárásban személyes érintettsége mégis fennáll, mivel az I.r. indítványozóval szemben hozott ügydöntő és jogerős határozat az ő alapjogait is önállóan és közvetlenül sérti.

6. Az indítványozók előadják, hogy a támadott végzés az I.r. indítványozóval szemben szemben 2017. május 27-én jogerőre emelkedett. (A jogerős döntést az indítványozó jogi képviselője 2017. május 27-én vette kézhez.) Ez alapján az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1), (4) bekezdései, valamint az Ügyrend 28. § (1)-(2) bekezdései szerint határidőben előterjesztett. A sérelmes helyzet a II.r. indítványozóra is végzés közzétekor állt be végleges hatállyal. Így a panasz megfelel az Abtv. 26. § (2) bekezdés a) pontjában és a 27. § b) pontjában foglaltaknak is.

7. Az Abtv. 31.§-ában foglalt kizáró okok nem állnak fenn. Az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezéseket eddig nem vizsgálta, az indítványozók pedig az ügyben korábban még nem terjesztettek elő alkotmányjogi panaszt.

8. Az Ügyrend 56. §-ban foglalt rendelkezésekre figyelemmel az Indítványozók kérik személyes adataik nyilvánosságra hozatalának mellőzését.

9. Az Indítványozók – a későbbiekben részletezve az Abtv. 29. §-ára figyelemmel – az Abtv. 52. § (1) bekezdés (1b) és f) pontja szerint előterjesztett – **határozott kérelemként** kijelentett indítványként előadják, hogy a támadott végzés Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését azért kérik, mert az, az Alaptörvényben felsorolt jogaikat az alábbiak szerint sérti. Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetben meghatározott jogok közül:

a) Mindkét indítványozónak sérül a VI. cikk (1) bekezdése szerinti, családi és magánélet tiszteletben tartásához való joga, a XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtt való egyenlőséghez való joga.

b) Az I.r. indítványozónak ezen felül sérül a XV. cikk (2) bekezdés szerinti diszkrimináció tilalmához való joga, a XVI. cikk szerinti, a gyermekéről való gondoskodáshoz való joga, XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt foglalt, tisztességes, nyilvános és ésszerű határidőn belüli eljáráshoz való joga, és a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való joga.

10. Az Indítványozók a kérelmüket az alábbi tényekre és összefüggésekre és előzményekre alapítják. Az r. Indítványozó 2014 nyarán ismerkedett meg az interneten [REDACTED] magyar állampolgár II.r. indítványozóval. Ennek apropóját az adta, hogy az I.r. indítványozónak egy korábbi élettársi kapcsolatából származó kiskorú gyermeke itt él Magyarországon [REDACTED] és részére kívánt születésnap ajándékot vásárolni, illetve azt szerette volna a kisfiúnak időben eljuttatni.

11. Ezt követően az I. és II.r. indítványozó folyamatosan leveleztek, illetve elektronikus csatornákon tartották a kapcsolatot. Kapcsolatuk elmélyülésével, 2015 év február 14-én – tíz hónapnyi folyamatos levelezés után – az I.r. indítványozó házasságkötés lehetőségével is számolva, kiutazott Kairóban.

A személyes találkozás meggyőzte az indítványozókat arról, hogy a továbbiakban együtt szeretnének élni és ezért Kairóban házasságot is kötöttek. Ezt követően is [REDACTED] I.r. indítványozó további három alkalommal utazott ki utazott párjához Egyiptomba, és töltött ott lehetőségeihez képest hosszabb-rövidebb időt. Mindkét indítványozó társalgási szinten beszél angolul, illetve az I.r. indítványozó a korábbi kapcsolat révén alapszinten elsajátította a magyar nyelvet is, így együttélésüket nyelvi akadályok sem befolyásolták.

12. Az Indítványozók kezdettől fogva Magyarországon szerettek volna élni, s fel sem merült bennük, hogy az I.r. indítványozó, szintén itt élő kiskorú gyermekére is figyelemmel, továbbá arra tekintettel, hogy korábban sem volt a hatóságokkal semmilyen problémája – ez akadályokba ütközne.

13. Az I.r. indítványozó először 2014-ben gyermekéhez való beutazás címén, majd 2015-ben két alkalommal, illetve 2017 év elején házastársához való beutazás címén nyújtott be vízumkérelmet a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló az Európai parlament és a Tanács 810/2009/EK Rendelete (a továbbiakban: Vízumkódex) alapján. Az első három kérelme rövid indokolással elutasításra került, melyek ellen az indítványozó abból kiindulva nem próbált meg jogorvoslattal élni, hogy ha látják a hatóságok, hogy szándékai komolyak és békések, előbb-utóbb megenyhülnek vele szemben. Azon azonban az I.r. Indítványozó mélyen megdöbben, hogy házasságkötését követően sem engedélyezik beutazását, így a legutolsó határozatot a lehetséges jogorvoslattal megtámadta. (Ez képezi közvetlen előzményét jelen alkotmányjogi panasznak.)

14. Álláspontunk szerint a most támadott döntéssel sérül az indítványozók **törvény előtti egyenlőséghez és I.r. indítványozó esetében a diszkrimináció tilalmához és a jogorvoslathoz** való joga. Azzal, hogy az eljárást a Vízumkódex hatálya alá vonták az indítványozók elveszítették annak lehetőségét, hogy az I.r. indítványozót ugyanazon jogok és ugyanazon jogorvoslati rend illesse meg, indítványozó a magyar állampolgár harmadik országbeli családtagja részére irányadóan mint például a 2007. évi II. tv. (Harmtv.), illetve annak végrehajtási rendelete [114/2007. (V.24.) Korm. rendelet] a harmadik országbeli, tartózkodási engedéllyel rendelkező, Magyarországon élő családtagok esetére előír.

15. Ha és amennyiben ugyanis magyar állampolgár családtagja folyamodik beutazási engedélyért, azt kizárólag vízumkérelem eljárásban teheti meg, s csak sikeres belépést követően folytatódik az ügy a 2007. évi I. Tv. (Szmtv.) szerint. A vízumkérelem elutasítása a Vízumkódex mellékletét képező, formailag egyszerűsített határozatban történik, amelyet jogorvoslattal a Külgazdasági és Külügyminisztérium – mint fellebbviteli fórum – előtt lehet fellebbezéssel támadni, még hozzá megállapított tényállás és ellenőrizhető, valós indoklás hiányában. Ugyanakkor a Harmtv. szerint a családtagok részére a célból előterjesztett tartózkodási engedélyt teljes határozati formában a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal utasíthatja el, ahol a tényállást részletesen le kell vezetni, meg kell indokolni. A jogorvoslati fórumot a BMH Idegenrendészeti Igazgatósága látja el, amelyik szintén rendelkező résszel és indoklással ellátott határozatban dönt.

16. További – az I.r. indítványozóra (és sorstársaira hátrányos) rendelkezés, miszerint a bírósághoz forduláshoz való lehetőség is korlátozottabb, két okból is. A) A jelen ügyben irányadó eljárásban a magyar állampolgárok hozzátartozóinak keresetét a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban, tárgyalás mellőzésével bírálja el, minden érdemi bizonyítás nélkül.

Ráadásul a keresetlevél benyújtására rendelkezésre álló idő (három nap) indokolatlanul rövid, különösen szem előtt tartva azt a tényt, hogy a külföldön tartózkodó kérelmező esetleg több száz, esetleg ezer kilométerre lakik a konzulátustól, illetve a nyelvet sem biztos, hogy beszéli. B) A vízumkereset elutasítása esetén a további jogorvoslat kizárt. C) Ugyanakkor a tartózkodási engedély kereset ügyében a bíróság érdemi eljárást és bizonyítást követően dönt; az így született ítéleti formában történő elutasítás esetén is a Kúriához lehet fordulni felülvizsgálati kérelemmel.

17. Álláspontunk szerint a kétféle elbírálási mód és annak egyéb hátrányos következményei nem indokoltak, az I.r. indítványozó esetében sem. A két eljárás érintettjei egymással összehasonlítható csoportot képeznek, valóságos helyzetük azonos, mivel beutazásuk minden esetben a magyar állampolgár családtaghoz, a családegyesítéshez kapcsolódik. Ugyanakkor a Vízumkódexből sem vezethető le olyan követelmény, hogy a családegyesítést meg kell akadályozni vagy ilyen esetben a kérelmezők helyzete kevésbé alapos vizsgálatot igényel, mint a Harm.tv. esetén.

18. Ezt az egyenlőtlenséget feltehetőleg a jogalkotónak már el kellett volna oszlatni. Az indítványozóknak az Abtv. szerint ahhoz nincs ugyan joga, hogy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítását célozza, arra azonban igen, hogy kezdeményezze az Alkotmánybíróság hivatalból való eljárásának lefolytatását. Már csak azért is ezt kell tenniük, mert a házasság fennáll, az indítványozók együttélési szándékai nem változtak, azonban változatlan jogértelmezés mellett a családegyesítés végleg megghiúsul.

19. Ezen túlmenően is az I.r. indítványozóval szemben az eljárás során többszörösen megsértették a tisztességes eljáráshoz való jogot, többek között a kérelem kivizsgálásának elmulasztásával, valótlan állítások kivizsgálás nélküli rögzítésével, megalapozatlan következtetésekre alapozott, még a lehetséges bizonyítást sem kimerítő döntéshozattal és a megalapozatlan eljárást generáló téves jogértelmezéssel.

20. A vízum kérelmezése során az I.r. indítványozó valamennyi szükséges okiratot becsatolt, melyekkel a Külügyminisztérium felé igazolta az I. fokú eljárásban beutazása célját és a vízumkérelem összes feltételét. Ennek során jelezte, hogy beutazásának kettős célja van: egyrészt a jelenlegi házastársához való beutazás, másrészt lehetősége szerint a korábbi kapcsolatából származó magyar állampolgárságú gyermekének meglátogatása. Igazolta lakhatása körülményeit (feleségével együtt), megélhetését, biztosítási jogviszonyát, hazautazása feltételeit, nyilatkozott a jövőbeni a II.r. indítványozóval közös lehetőségeikről, szándékaikról. Ebből már önmagában is látható, hogy az I.r. indítványozó minden törvényes követelményt megtartott, jogait a magyar törvényeket tiszteletben tartva kívánta gyakorolni.

21. Ahogyan korábban utaltunk rá, korábbi kérelmei elutasításához is „békésen” állt hozzá és éppen abban reménykedett, hogy a hatóságok ezért komolyan fogadják el ismételt, immár új körülményekkel alátámasztott beutazási kérelmét. Az olyan helyzetben lévő személynek, mint az I.r. indítványozó nem csak szándékokat kell igazolnia, hanem materiális feltételeket és visszautazási lehetőséget is, – mely követelményeknek az I.r. Indítványozó körültekintően és hangsúlyosan eleget tett. Semmilyen módon nem adott tehát alapot arra, hogy róla vagy vele szemben eleve törvényszegést tételezzen fel a hatóságként eljáró Külügyminisztérium.

22. Ezzel szemben a Külügyminisztérium a nemperes eljárásban sem bizonyította egyetlen állítását sem.

22.1. Teljességgel alaptalan azon állítása, és a bíróság erre vonatkozó megállapításai is, hogy az „Indítványozó nem igazolta a tartózkodási célját”. Ezzel szemben ugyanis az I.r. indítványozó a tartózkodása céljának igazolására vonatkozóan házassági anyakönyvi kivonatot csatolt, valamint előadta és valószínűsítette, hogy vér szerinti gyermeke Magyarországon él és vele fel kívánja venni a kapcsolatot. (Ez utóbbiról egyebekben – ahogy az később kiderült hivatalos tudomása is volt a minisztériumnak.)

22.2. Úgyszintén valótlan és légből kapott a hatóságnak az az állítása is, hogy az I.r. Indítványozó esetében „A tervezett tartózkodás céljának és feltételeinek indokolására benyújtott információ nem tekinthető megbízhatónak.” A kérelmező erre vonatkozó, a fellebbezésében is kifejtett, de már az eredeti kérelmében is igazolt állításait a jelen eljárásban támadott végzés nem is volt képes cáfolni. Minden más esetben – ha éppen nem prejudikációból indul ki – valamennyi hatóság és bíróság elfogadja egy valós házasság fennállást és a házastárs gondoskodását, az erre tett nyilatkozatait, valamint az igazolt megélhetési költségre vonatkozó iratokat valósnak.

22.3. Hasonlóképpen semmivel alá nem támasztott kijelentést tett a hatóság és a bíróság akkor is, amikor azt állította, hogy „Nem lehetett bizonyossággal megállapítani, hogy indítványozó a vízum lejárta előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét.” Az I.r. indítványozó erre a kérdésre is részletes választ adott a fellebbezésében, mely szerint megtekinteni kívánja felesége szülőföldjét, felesége rokonaival szeretne találkozni, illetve korábbi házasságából származó gyermekével kívánja felvenni a kapcsolatot – nem pedig annak anyjával. Kitért arra is, hogy látogatását követően döntenék el jelenlegi házastársával, hogy miként folytassák közös életüket.

23. A tisztességes és teljes körű bizonyítást mind a minisztérium, mind – a Külgazdasági és Külügyminisztérium ellenkérelmében foglaltakat szó szerint átvevő – bíróság elmulasztotta. A prejudikáció odáig ment, hogy az eljáró hatóságok az I.r. indítványozó által becsatolt, a 2015, 2017 évek találkozásairól szóló fotódokumentációt sem tekintette bizonyítéknak. Nem csupán azt állította, hogy az indítványozók között nem valósult meg a tartós együttélés, de még a közös kommunikáció (nyelv) tényét is vitatta. Ennek ugyanakkor már önmagában is ellentmond az a bíróság által is leírt tény, hogy évek óta az interneten tartják házassafelek napi szinten a kapcsolatot. Sajnálatos módon úgy fogadta el a bíróság a megelőző hatóságok állítását, hogy fenti tényekre semminemű bizonyítást a vízum hatóságok nem vettek fel, illetve a rendelkezésre álló, adatokat prejudikáció miatt nem értékelték.

24. Itt utalnak az indítványozók arra: az, hogy felek a házasság megkötését megelőzően nem találkoztak személyesen részben nem igaz, mert a házasságkötést megelőzően a feleség már kint tartózkodott, részben pedig azért nem bír relevanciával, mivel az arab kultúrában ez nem szokatlan. Ezt a Követségen dolgozóknak is tudniuk kellett volna, aminthogy azt is, miszerint egy egészséges testi-lelki kapcsolat kiteljesedéséhez a házasságkötés egy jellemzően muszlim országban elengedhetetlen. (Megjegyzendő, hogy Magyarországon sem tiltja semmilyen törvény, hogy a házassági hirdetés útján ismerkedők, akár egyszeri randevút követően vagy anélkül házasodjanak. Az ún. „börtönházasságok” esetén még a házassági szándék anyakönyvvezető előtt való kinyilvánításakor sem kell együttesen jelen lenniük.)

25. A határozatok bizonyítékok ellenében is arra hivatkoztak, hogy a jog megkerülésével indítványozó érdekházasságot kötött. Megindokolni ezt viszont a bíróság azzal a valótlan állítással próbálta, hogy az I.r. Indítványozó mindezt csak Magyarországon élő gyermeke és korábbi felesége felkutatása céljából tette, amely körülményre csak a fellebbezésben derült fény. Nos ez sem igaz, mert már a vízumkérelem előterjesztésénél csatolásra került lett egy kísérő levél – amit ■■■■■ indítványozó a hatósággal szerencsére át is vétetett – melyben az I.r. indítványozó előadta, hogy végre talált egy olyan szerető társat, aki nemcsak őt magát, de magyar állampolgárságú gyermekét is elfogadja, támogatja gyermeke közelebbi megismerésében és kapcsolatuk rendezésében. Ezt az I.r. indítványozó az interjún is megerősítette.

26. A bíróság valótlanul – a mindenféle idegenrendészeti eljárásban legsúlyosabb, és a kérelmező helyzetére nagyon hosszú távon kiható – vétekre: hamis adatközlésre, megtévesztésre, rosszhiszeműségre hivatkozik, valamint – egészen sajátos ok (a kk-val való kapcsolatfelvétel okán) az érdekből létesített családi jogállás révén történő magyarországi bejutási próbálkozást rója az I.r. indítványozó terhére. Ehhez képest értelmetlen, hogy ugyanez a határozat azt is felhívja, hogy az I.r. indítványozó korábban is milyen sokszor próbálkozott sikertelenül, meg hogy mennyire megviseli a szituáció, amely abból fakad, hogy születendő gyermekével várandósan korábbi felesége elhagyta.

27. Egészen szokatlan módon a bíróság az I.r. indítványozó „terhére” értékelte a – külügyminisztérium szerint még „nem is létező” – a gyermekével kapcsolatos összes tényt és körülményt. Negatív színben tüntette fel, hogy az I.r. indítványozó valós célja „alappal feltehetően” gyermekének a felkutatása, miközben a családjegyesítés, a gyermekről való, családon kívüli gondoskodás úgy a magyar Alaptörvény VI. cikkéből következően, mind például az Alapjogi Charta, vagy az Emberi Jogok Európai Egyezménye, illetve a Gyermekek jogairól szóló New Yorki Egyezmény szerint is a gyermeknek is alapjoga a szülőnek pedig joga és kötelessége. Ráadásul a gyermekkel való kapcsolatfelvétel – túl azon, hogy nem bűnös/jogellenes dolog – soha nem is volt titkolt az I.r. indítványozó oldaláról. Mind az interjún, mind a csatolt nyilatkozatában indítványozó említést tesz gyermekéről, arról, hogy mostani feleségével együtt nagyon szeretnék őt megismerni. Fontos kiemelni itt azon lehetetlen helyzetet is, miszerint a vízumhatóságok a gyermek meglátogatását annak anyja által kiállított meghívólevélhez kötötték, ami véleményünk szerint cleve ütközik az Alaptörvény fent már említett rendelkezésével, hiszen leküzdhetetlen és indítványozó lehetőségein felül álló kritériumot állít a vízum megszerzése feltételeként, megfosztva őt a kapcsolattartástól. Arról azonban a támadott végzés már nem tudósít, hogy a Külképviselet miért nem vizsgálta meg továbbra sem a fent vázolt tényállást, elbújva a személyiségi jogok intézménye mögé, noha a Ket. szerint az ügyfélegyenlőséget az alapelvek szerint is értékelnie kellene.

28. Semmilyen hitelt érdemlő bizonyíték nincs arra, hogy az I.r. Indítványozó a házasságot érdekből kötötte. (Csak a rend kedvéért megjegyezzük, az erre alapozott elutasítást az biztosan nem alapozza meg, hogy nem tud különbséget tenni egy nagynénin, vagy a nagybácsi felesége fogalmak között, akiket egyébként még-csak hallomásból ismer.) Nem minősül „érdeknek” de még erkölcsileg kifogásolhatónak sem egy házasság létrehozása abból a célból, hogy valaki teljes életet

élhessen többek között majd korábbi kapcsolatból származó fiával is.

Így tehát még ha ez lett volna is az I.r. kérelmező célja – mint ahogyan nem ez volt – az sem túrné az ilyen kritikát. Nonszensz az az állítás is hogy kizárólag a schengeni országokba történő bejutás okán szeretne az I.r. indítványozó, szisztematikusan magyar nőkkel megismerkedni, hiszen gyermeke (magyar) anyjával is mindvégig Egyiptomban élt. Azt pedig a gyermek anyjának szintúgy csatolt búcsúlevele cáfolja hogy őt férje miatt kellett volna *konzuli eljárásban hazasegíteni*. Ezeket a rendelkezésre álló tényeket a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság sem tartotta fontosnak részletesen vizsgálni, hanem indítványozót – mint MAGREB országbeli állampolgárt – az általános doktrínák alapján negatív előítéletre hivatkozásokkal tagolta be, egyszóval a Hatóságok álláspontjával, ahelyett hogy valóban vizsgálta volna a tényeket.

29. Az I.r. indítványozó tisztában van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem „ténybíró”, s nem is a tények vizsgálatát várja el. Az azonban súlyosan sérti a tisztességes eljárás követelményeit, ha a megelőző hatóságok és a rendes bíróság is úgy jár el, hogy bizonyítottan egyetlen tény, egyetlen bizonyítékot sem vizsgál meg, majd úgy dönt a kérelmező ellenében, hogy ugyanazon körülményeket össze-vissza forgatva, önmagával is ellentétesen, láthatóan előítéleteknek engedelmessé hivatkozva meg. Azt pedig már minősíteni sem lehet, ám közvetlenül Alaptörvény-ellenes, hogy a bíróság egyszerűen az érintett alapjogait, sőt a magyar Alaptörvény szerinti kötelessége teljesítésére irányuló, a kiskorú gyermekéről való gondoskodás, szülői felügyeleti jogainak gyakorlásáról szóló szándékát rója a terhére. Az ilyen bírósági eljárás a jogrendszeren belül sehol nem támadható, az ilyen döntéssel szemben ebben az esetben még rendkívüli perorvoslat sem áll rendelkezésre, így az kizárólag az Alkotmánybíróság előtt támadható.

30. Utalni kell arra is, az I.r. Indítványozónak a meghozott és most támadott végzés tartósan és visszavonhatatlanul ellehetetleníti mind a II.r. indítványozóval való családi élethez, mind a kiskorú gyermekéről való gondoskodáshoz, a vele való kapcsolattartáshoz való jogát – ami nem mellesleg sérti a kiskorú érdekeit is, és semmilyen elfogadható, társadalmilag elismerhető hasznos célt nem szolgál. Ugyanakkor a végzés nem csupán az I.r. indítványozó sorsáról döntött, a II.r. r indítványozó családi élethez való jogát is ellehetetlenítette. Hangsúlyozandó, hogy a családi élet teljes körűségéhez nem csak az tartozik hozzá, hogy a házaspár elhatározásuknak megfelelő helyen és környezetben együtt éljenek, hanem az is, hogy egymás családjával, szüleivel, közeli rokonaival érdemi és elmélyült kapcsolatot tartsanak. Ennek magtagadása éppen úgy sérti a II.r. indítványozó jogait, mint az I.r. indítványozó helyzetét – s ezzel szemben semmiféle jogorvoslat nem illeti meg.

31. A magánszféra több rétegű alapjogi védelmet élvez, aminek egyik legfontosabb ága a családi és magánélethez való jog. Ebből eredően, mind az I.r., mind a II.r. indítványozónak joga van ahhoz, diszkriminációtól mentesen ugyanolyan feltételekkel és körülmények között gyakorolhassák ezt a jogukat, mint bárki más, akár mint a magyar-magyar állampolgár, akár mint magyar állampolgár- Harm tv hatálya alá eső állampolgár esetében. Ez az emberi méltósághoz való jogból is következik, ami alapján mindenkinek az önrendelkezési joga kiterjed annak eldöntésére, hogy kit választ házastársául, kivel kíván együttélni, kit akar integrálni meglévő családjába.

A jogvédelem ott nem állhat meg, hogy a házaspár együttélési joga „akárhol” biztosított (csak Magyarországon nem), ugyanis teljes körű családi együttéléshez hozzátartozik a házaspár születési családjával való elmélyült kapcsolat kiépítése a velük való állandó kapcsolattartás, a róluk való gondoskodás, egymás gazdasági és érzelmi segítése. Ez következik az Alkotmánybíróság egyes határozataiból is, így a 36/2000 (X. 27.) számú határozatból és 75/1995. (XII. 21.) Ab döntésből, és a 11/2014. (IV. 14.) sz. határozatból.

32. A bírósági és hatósági eljárásokat illetően mindenkinek, így az I.r. indítványozónak is joga van (lett volna) arra, hogy ügyében a bíróság tisztességes eljárásban, pártatlanul döntsön. A pártatlanság azonban nyilvánvalóan sérült, amikor a hatóság és a bíróság a bizonyítékokkal is megcáfolt feltételezésekből kiindulva, nem a tényeket, hanem az előítéleteket és a feltételezéseket vette figyelembe, ami ellen érdemi jogorvoslatnak sem volt helye. Ez ellentétes mindazzal az értékrenddel, amit az Alkotmánybíróság a 11/2017. (V. 26.), 36/2013 (XII. 5.), a 34/2013. (XI. 22) vagy a 7/2013. (III. 1.) AB határozat tartalmaz.

Fentiek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot alkotmányjogi panaszunk befogadására és az annak való helytadásra, a támadott döntésnek az Abtv 43. § (1) bekezdése szerinti megsemmisítésére.

Budapest, 2017. július 18. ■

dr. Zimányi Zsolt

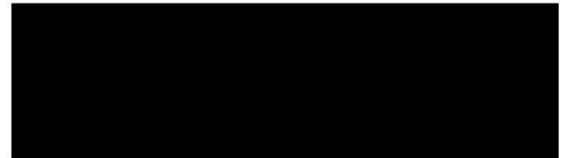
I-II.r. indítványozó képviselőjében

Tisztelt Alkotmánybíróság a
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
útján!

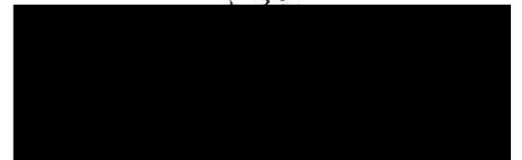
a l k o t m á n y j o g i   p a n a s z a

indítványozóknak

jogi képv:

Dr. Zimányi Zsolt

Első fokú eljárás hiv. szám
8.Kpk.45519/2017.